

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

1. ΔΝΟΙΑΤΗ
2. Δ.Ι.Τ
3. ΔΗΜΗΤΗ Α ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

Από: Γραμματεία Διοίκησης [sec.manager@agandreashosp.gr]
Αποστολή: Παρασκευή, 13 Νοεμβρίου 2020 08:52
Προς: krapandreou@agandreashosp.gr
Θέμα: FW: ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΔΕΛΕΓΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Συνημένα: Α' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Γ.Ν. ΠΑΤΡΩΝ ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ.docx

From: Dim Del [mailto:dimdel69@yahoo.gr]
Sent: Friday, November 13, 2020 6:19 AM
To: gryppoliti@agandreashosp.gr; info@agandreashosp.gr
Subject: ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΔΕΛΕΓΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΔΗΜΗΤΗΡΙΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

"Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ"
Απ. Πηματ. 44258

13-11-2020

Θεωρώ αναφαίρετο διακαίωμά μου να σας αποστείλω ευχαριστήρια επιστολή για τις επιστημονικές υπηρεσίες που λάβαμε κατά την διάρκεια νοσηλείας του πατέρα μου Νικολάου Δελέγκου στην Α' Παθολογική Κλινική και που δυστυχώς απεβίωσε.

Το παρόν άρθρο θα δημοσιευτεί, στήνη ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, στο ηλεκτρονικό site The Toc, όπως επίσης και στο τοπικό site dete.gr.

Επίσης το άρθρο θα ήθελα να κοινοποιηθεί τόσο στους Ιατρούς, όσο και στο Νοσηλευτικό προσωπικό της Κλινικής, όπως επίσης και στη Διοίκηση του Νοσοκομείου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!
ΔΕΛΕΓΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
6944709501

Α' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Γ.Ν. ΠΑΤΡΩΝ «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

Μεγάλος ήταν ο πατέρας μου. Άσχετα με το αν είχε ή όχι πετύχει στη ζωή του από κανέναν δεν είχε κλέψει τα χρόνια του. Οι άνθρωποι του ΕΚΑΒ που τον μετέφεραν στο Γενικό Νοσοκομείο Πατρών «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», όχι μόνο διέπονταν από επαγγελματισμό, αλλά θα έλεγα και από έναν ιδεατό ανθρωπισμό.

Η εμπύρετη κατάσταση του τον οδήγησε σε αυτόν το νέο θάλαμο των «ύποπτων περιστατικών για Covid-19. Αν και ιδιαίτερα φωτεινός, αυτός ο θάλαμος μου φάνηκε περισσότερο σκοτεινός απ' ότι ήταν στην πραγματικότητα. Ο ιατρός και η νοσηλεύτρια του συγκεκριμένου θαλάμου ήταν απόλυτα συγκεντρωμένοι σε αυτό που έπρεπε να κάνουν και θα το έκαναν για ώρες, σχεδόν μέχρι το πρωί, όταν ο περισσότερος κόσμος θα ξυπνούσε χορτασμένος από το ταξίδι του Μορφέα, και θα έπαιρνε πρωινό στα σπίτια του. Φυσικό ήταν να περάσει από τρ μυαλό μου εκείνη η φράση του Μπρέχτ: «Μην ανησυχείς, αυτούς στο σκοτάδι δεν τους βλέπει κανείς».

Σχεδόν αμέσως ενημερώθηκα ότι θα τον έβλεπα μετά από ένα εικοσιτετράωρο, όπου αν το τεστ μοριακού περιεχόμενου είχε αρνητικό αποτέλεσμα, θα μεταφέρονταν στην Α' Παθολογική Κλινική.

Έτσι κι έγινε. Ένημερώθηκα ότι πλέον ήταν ασθενής της Α' Παθολογικής Κλινικής.

Εκεί αυτό που δνομάζουμε επαγγελματική κατάρτιση, καθήκον ή λειτουργημα, αδιάκοπα συνεχίστηκε.

Δράπτομαι της ευκαιρίας να σημειώσω ότι τα παραπάνω χαρακτηριστικά πριν την έλευση του SARS-CoV-2, τύγχαναν της αδιαφορίας των περισσοτέρων, αν όχι της έντονης διαμαρτυρίας. Μέχρι που μια νύχτα με φεγγάρι αυτοί που δεν είχαν ιδέα τι γίνεται στο Ε.Σ.Υ. άφησαν να το χειροκροτούν. Σταματώ εδώ γιατί όπως είχε σημειώσει και ο Γιώργος Σεφέρης: «Σοβαρότητα και πολιτική είναι δύο πράγματα τέλεια ξεχωρισμένα».

Αλλά ας επανέλθουμε. Από την πρώτη στιγμή η φράση του Ιπποκράτη ότι ανάμεσα στη Φιλοσοφία και την Ιατρική δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά, ήταν βαθιά ριζωμένη, ευτυχώς. Τόσο η δομή όσο και η λειτουργία της κλινικής υποδήλωνε αφενός την συνέπειά της απέναντι στους ασθενείς, και αφετέρου την επιστημονική της βαρύτητα.

Μην αφήνοντας περιθώριο συναισθηματικής εξάρτισης που θα είχε ως αποτέλεσμα την λάθος συμπεριφορά του συνοδού απέναντι στον ιατρό, αλλά και τον εκνευρισμό του ιατρού απέναντι στον συνοδό, το δυναμικό της κλινικής άσκονα συνέχιζε να κάνει αυτό που ήξερε πολύ καλά.

Οι ημέρες ούτε μεγάλωναν, αλλά ούτε και μίκραιναν, απλά περνούσαν στον ίδιο χρόνο για όλους μας. Η κλινική εικόνα του πατέρα μου χειροτέρευε. Η ενημέρωση που διεξάγονταν κάθε μεσημέρι με ευλαβικό τρόπο από τους ιατρούς, πέραν της επιστημονικής περιγραφής της κατάστασης, περιελάμβανε κι ένα άλλο χαρακτηριστικό, αυτό της συνείδησης, όχι μόνο της ιατρικής, αλλά και της ανθρώπινης. Ήταν πλέον απόλυτα διακριτό ότι γι αυτούς τους ιατρούς, αυτής της κλινικής η συνείδηση αποτελούσε το βάθος του επιστήμονα και η αγάπη το πλάτος του ανθρώπου.

Μόλις προχθές έλαβα την τελευταία ενημέρωση που το περιεχόμενο της ήταν ο επερχόμενος θάνατος του οικείου προσώπου μου. Μόλις πριν από λίγο είχα ακούσει το πατέρα μου να μου λέει: «Μην στεναχωρίεσαι, μισή ντροπή δική μου, μισή του θανάτου». Ασυγχώρητο γεγονός ο θάνατος και φονιάς αυτός που τον σκαρφίστηκε.

Νιώθω λοιπόν την ευθύνη, την υποχρέωση και οφείλω σεβασμό, στην Κα Φούκα Καλλιόπη Διευθύντρια Ε.Σ.Υ. Α' Παθολογικής Κλινικής Γ.Ν. Πατρών «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», στην Κα Δημητροπούλου Δήμητρα, Επιμελήτρια Α' Ε.Σ.Υ. Α' Παθολογικής Κλινικής Γ.Ν. Πατρών «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», στον Κο Μπίκα Χρήστο Επιμελητή Α' Ε.Σ.Υ. Α' Παθολογικής Κλινικής Γ.Ν. Πατρών «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», στον Κο Κομνηνό Δημήτρη Ειδικευόμενο ιατρό στην Α' Παθολογική Κλινική Γ.Ν. Πατρών «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ» και μέσω αυτού όλους τους Ειδικευούμενους ιατρούς της Κλινικής. Επίσης όλο το νοσηλευτικό προσωπικό της κλινικής, καθώς επίσης και τις βοηθούς θαλάμων, όπως επίσης και την γραμματέα της Κλινικής.

Είναι χρήσιμο μερικές φορές να πηγαίνουμε κόντρα στην ανθρώπινη ράτσα που έχει εθιστεί να θυμάται την κακομεταχείριση που έχει υποστεί παρά τις καλοσύνες. Γιατί τι μένει από ένα φιλί; Οι πληγές όμως αφήνουν σημάδια. Σας ευχαριστώ!